

PŘIPOMÍNKY

k materiálu ministra pro sport, prevenci a zdraví a Národní sportovní agentury **Strategie SPORT A POHYB 2030+**

V Praze dne 23. června 2026
Č. j.: 2794/6000/2026/HKCR

A. Obecné připomínky k předloženému materiálu

1. Jednotlivé oblasti Strategie SPORT A POHYB 2030+ jsou zaměřeny především na sport a sportovní kluby. Méně se zaměřují na činnost spolků zaměřených na pohybovou aktivitu všech věkových kategorií. Stejně tak je v materiálu pouze okrajově zmíněna podpora sportu a pohybových aktivit pro ekonomicky aktivní část společnosti. V neposlední řadě materiál nedostatečně rozpracovává podporu sportu a pohybových aktivit pro skupinu 50+. V těchto ohledech by měl být materiál dopracován.
2. Práce dobrovolníků není v materiálu provázána s činností tradičních spolků jako je Klub českých turistů, Asociace TOM, Sokol aj., které sehraávají neméně důležitou roli při sportu a pravidelných pohybových aktivitách všech věkových kategorií, především pak u dětí, mládeže a seniorů. Spolky zaměřené na pohybovou aktivitu nabízejí bez ohledu na věk, socioekonomickou situaci a lokaci účastníků pohybové aktivity s minimálními finančními nároky na účastníky. Např. Klub českých turistů organizuje ročně přes 2 tis. turistických akcí/pochodů pro veřejnost s účastí cca 250 tis. registrovaných účastníků za symbolický registrační poplatek, dále pak přes 10 tis. klubových turistických akcí (jen pro členy KČT, bez poplatku).
3. Materiál v některých oblastech opomíjí klíčové aktéry s významným vlivem na sport, pohyb a zdraví v cílových skupinách. Právě v tomto ohledu mohou v budoucnu vznikat problémy s implementací klíčových opatření a ve svém důsledku i s naplněním strategie jako celku. Dokument sice na více místech předpokládá spolupráci vysokých škol a specializovaných akademických pracovišť, a to jak v oblasti vědeckého poznání, inovací, práce s daty a evaluace, tak v oblasti vzdělávání trenérů. Jejich role však zůstává vyjádřena spíše obecně a bez odpovídajícího institucionálního provázání. Chybí zejména explicitní vymezení role tělovýchovných vysokých škol a oborově specializovaných akademických pracovišť jako systémových partnerů státu a sportovního prostředí při tvorbě metodických standardů, přípravě a revizi vzdělávacích rámců pro trenéry, přenosu vědeckých poznatků do sportovní praxe, evaluaci dopadů veřejných opatření a tvorbě odborných podkladů pro rozhodování. Bez takového vymezení vzniká nesoulad mezi deklarovaným důrazem na odbornost, vzdělávání a evaluaci na jedné straně a nedostatečně určenými nositeli těchto funkcí na straně druhé. To oslabuje nejen vnitřní konzistenci dokumentu, ale i jeho praktickou proveditelnost, protože není dostatečně zřejmé, kdo má být garantem odborné kvality, metodického vedení a dlouhodobé udržitelnosti navržených změn.
4. S ohledem na cíle strategie směřující ke snížení předčasné specializace v jednom sportu, k podpoře všestranného rozvoje dětí a sportující mládeže založeného na respektu k biologickému zrání, k existenci i praktickému uplatňování dlouhodobých koncepcí sportovní participace, stejně jako k rozhodování založenému na datech při výběru talentované mládeže a jejím udržení v systému vrcholového sportu, je nezbytné systematicky pracovat s celým segmentem středního vzdělávání. Právě středoškolské období představuje z hlediska sportovní dráhy klíčovou fází. Současně jde o etapu, kdy se u části sportů významně zvyšuje objem i intenzita tréninkové zátěže, a to již na přechodu mezi základní a střední školou. Tuto skutečnost je nutné si uvědomit, a to i s ohledem

na to, že národní sportovní svazy takto dotčených sportů nemají dostatečné možnosti změnit věkové skupiny např. juniorských a seniorských kategorií. Současně existují sporty, u kterých jsou tréninkové a sportovní podmínky výrazně ovlivněny sezónností a potřebou realizovat trénink v zahraničí (typicky se jedná o zimní sporty). Proto se poukazuje na skutečnost, že jedním z předpokladů naplnění cílů není jen existence navazujícího lineárního systému vzdělávání (základní škola – gymnázium – vysoká škola), ale také zapojení ostatních subjektů české vzdělávací soustavy, umožnění propustnosti a flexibility a v neposlední řadě celoživotní vzdělávání.

B. Konkrétní připomínky k předloženému materiálu

1. Připomínka k části „Cílové skupiny“, kapitola „Realizační aktéři a institucionální příjemci podpory“

HK ČR požaduje doplnit text prvního odstavce na str. 8 nahoře takto:

„Realizační aktéři a institucionální příjemci podpory:

Sportovní svazy; Český olympijský výbor, Český paralympijský výbor a další zastřešující a střešní organizace; sportovní kluby, tělovýchovné a tělocvičné jednoty; obce a kraje; školy a vysoké školy; resortní sportovní centra; zaměstnavatelé a organizace působící v oblasti prevence a podpory zdraví; odborné lékařské společnosti s působností v oblasti sportu a pohybové prevence.“

Odůvodnění:

Strategie výslovně pracuje s pohybovou aktivitou jako nástrojem prevence, podpory zdraví a léčby civilizačních onemocnění. Tyto oblasti vyžadují spolupráci s odbornými lékařskými společnostmi, zejména tam, kde se jedná o zdravotní prevenci, preskripci pohybové aktivity, zdravotní bezpečnost sportovní zátěže a návaznost na zdravotní péči.

2. Připomínka k části „Oblasti Strategie SPORT A POHYB 2030+“, kapitola „Oblast 1: Kvalita systému práce s dětmi a všestranný rozvoj“

HK ČR požaduje v Oblasti 1 úvodní odstavec na str. 9 doplnit předposlední větu takto:

„Principy dlouhodobého sportovního rozvoje – všestrannost, komplexní rozvoj osobnosti, přiměřená soutěživost, respekt k biologickému zrání a pozvolná specializace – nejsou v ČR systémově ukotveny v systému práce sportovních svazů, klubů a navazujících vzdělávacích a metodických mechanismů. Jejich zavedení jako standardu vyžaduje koordinované kroky státu, i svazů a dalších relevantních aktérů, včetně metodické diferenciaci podle specifík jednotlivých sportů, a změnu ve vzdělávání trenérů. Stejně důležité je, jak děti do sportu vstupují. Otevřený a inkluzivní nábor, který umožní vyzkoušet více sportů bez předčasné selekce a bez finančních či sociálních bariér, je předpokladem stabilní talentové základny. Prvním prostředím tohoto kontaktu jsou školy, družiny a školní sportovní kluby; jejich spolupráce při ukázkových trénincích a sportovních dnech spolurozhoduje, kolik dětí u sportu zůstane. S tím souvisí i etablování multisportovní přípravy jako standardu namísto úzké specializace. Prvním prostředím tohoto kontaktu jsou školy, družiny a školní sportovní kluby a spolky zaměřené na pohybové aktivity; jejich spolupráce při ukázkových trénincích a sportovních dnech spolurozhoduje, kolik dětí u sportu zůstane.“

Odůvodnění:

Formulace „nejsou v ČR dostatečně ukotveny“ je příliš obecná, protože není zřejmé, která část systému není dostatečně ukotvena a kde přesně má ke změně dojít. Stejně tak formulace může vyvolávat dojem jednotného modelu pro všechny sporty, přestože jednotlivá sportovní odvětví se liší strukturou soutěží i věkem nástupu specializace. Z pohledu implementace je proto vhodné přesněji vymezit, že se jedná o systém práce svazů, klubů a souvisejících vzdělávacích a metodických nástrojů, a současně výslovně uvést potřebu respektovat specifika jednotlivých sportů.

HK ČR tak navrhuje zahrnout mezi subjekty, jejichž prostřednictvím se děti seznamují se sportem a sportovními pohybovými aktivitami i spolky zaměřené na pohybové aktivity, které svou činností podporují pravidelný pohyb, zdravý životní styl a aktivní trávení volného času prostřednictvím sportovních a volnočasových programů.

3. Připomínka k části „Oblasti Strategie SPORT A POHYB 2030+“, kapitola „Oblast 1: Kvalita systému práce s dětmi a všestranný rozvoj“

HK ČR požaduje

3.1 doplnit třetí odrážku v Prioritách na str. 9 takto:

- „• *Podpora revize soutěžních řádů pro kategorie do 12 let podle věkově odstupňovaného modelu soutěžení. U nejmladších kategorií soutěže primárně lokální, nízkonákladové a bez dlouhodobých výsledkových tabulek; s rostoucím věkem lze postupně připouštět širší soutěžní formy, vždy s důrazem na přiměřenost, omezení cestovní a finanční zátěže a prevenci předčasné selekce, přičemž konkrétní nastavení musí zohledňovat mezinárodní rámec řízení sportu a soutěží i vývojová specifika jednotlivých sportovních odvětví.*“;

3.2 a doplnit do Priorit na str. 9 novou odrážku takto:

- „• *Podpora zdravotně-preventivních principů v rámci dlouhodobého sportovního rozvoje dětí, zejména prevence přetížení a zranění, bezpečné navyšování zátěže, rozpoznání varovných příznaků a návaznost na zdravotní péči.*“.

Odůvodnění:

3.1 Věkově odstupňovaný model soutěžení je formulován odůvodněným a správným směrem, ale v navržené podobě může působit příliš obecně. U některých sportů jsou soutěžní formáty, věkové kategorie i přechody mezi nimi dány specifickými podmínkami sportovního odvětví, případně mezinárodním soutěžním rámcem. Bez výslovného doplnění, že opatření musí respektovat specifika sportovního odvětví a doporučení i strategie mezinárodního sportovního rámce, může být implementace v praxi problematická.

3.2 Dlouhodobý sportovní rozvoj dětí a adolescentů nelze oddělit od zdravotní bezpečnosti. Strategie již pracuje s přiměřeností, biologickým zráním a prevencí rané specializace. Doplnění zdravotně-preventivních principů pomůže předcházet přetížení, zraněním a nevhodnému navyšování zátěže v dětském a adolescentním sportu.

4. Připomínka k části „Oblasti Strategie SPORT A POHYB 2030+“, kapitola „Oblast 2: Udržení dětí ve sportu a prostupnost systému“

HK ČR požaduje v Prioritách na str. 10 upřesnit předposlední odrážku takto:

- „• *Pravidelné šetření důvodů (včetně zdravotních) pro odchody ze sportu jako podklad pro další úpravy sportovní politiky.*“.

Odůvodnění:

Odliv dětí a adolescentů ze sportu může být podmíněn nejen organizačními, školními a sociálními faktory, ale také zdravotními důvody, zejména zraněním, přetížením, bolestivými syndromy, nízkou zdatností, psychickou zátěží nebo obtížným návratem ke sportu po nemoci či úrazu. Zdravotní důvody by proto měly být součástí pravidelného šetření.

5. Připomínky k části „Oblasti Strategie SPORT A POHYB 2030+“, kapitola „Oblast 4: Trenéři a odbornost“

HK ČR požaduje

5.1 v Prioritách na str. 12 doplnit první odrážku takto:

- „• *Revize kurikul trenérského vzdělávání ve spolupráci s MŠMT a vysokými školami s důrazem na sportovní pedagogiku, sportovní psychologii, psychosociální dovednosti, principy*

dlouhodobého sportovního rozvoje. Zavedení povinného minimálního vzdělávacího modulu zaměřeného na práva dítěte ve sportu, přiměřenou komunikaci, práci s rodiči, prevenci nevhodného chování, **základy zdravotní péče, zdravotně-preventivní principy, rozpoznání rizikového jednání a postup při podezření na ohrožení dítěte.**“;

- 5.2 v Prioritách na str. 12 doplnit předposlední odrážku o výslovné vymezení role tělovýchovných vysokých škol a oborově specializovaných akademických pracovišť jako klíčových systémových partnerů při tvorbě standardů trenérského vzdělávání, evaluaci jeho kvality a přenosu vědeckých poznatků do sportovní praxe ve smyslu druhého odstavce odůvodnění a

- 5.3 pasáž „Indikátory“ doplnit takto:

„Existence revidovaného národního kurikula trenérského vzdělávání zahrnujícího sportovní pedagogiku, vývojovou psychologii, principy dlouhodobého sportovního rozvoje; podíl trenérů dětí a mládeže v podpořených klubech s dokončeným vzděláváním odpovídajícím revidovanému kurikulu; existence národního rámce safeguardingového vzdělávání jako povinného modulu pro všechny trenéry pracující s dětmi; ~~Navýšení~~ zvýšení objemu finančních prostředků alokovaných NSA na podporu trenérů pracujících s nejmladšími věkovými kategoriemi; podíl sportovních svazů a dalších subjektů podílejících se na vzdělávání trenérů, které pravidelně evaluují kvalitu a dopady trenérského vzdělávání; podíl trenérů mládeže zapojených do systému průběžného celoživotního vzdělávání.“

Odůvodnění:

- 5.1 Trenéři jsou často prvními osobami, které mohou rozpoznat nepřiměřenou zátěž, zdravotní obtíže, riziko přetížení nebo varovné příznaky u dítěte či adolescenta. Základní zdravotně-preventivní vzdělávání trenérů je proto důležitou součástí bezpečného sportovního prostředí a prevence poškození zdraví sportem.
- 5.2 Strategie již předpokládá spolupráci vysokých škol při revizi kurikul, akreditaci, aktualizaci a evaluaci trenérských vzdělávacích programů, avšak jejich role není dostatečně explicitně a institucionálně ukotvena. Má-li být kvalita tréninku a vzdělávání trenérů jedním z pilířů strategie, je vhodné přesněji vymezit instituce, které mají být odbornými garanty těchto procesů.
- 5.3 V oblasti trenérského vzdělávání strategie správně identifikuje klíčové problémy i priority, avšak indikátorová část zůstává v poměru k významu tématu poměrně úzká. Chybí zejména ukazatele, které by zachytily strukturu a průběžnou evaluaci kvality trenérského vzdělávání a skutečné zapojení trenérů do systému celoživotního vzdělávání. Má-li být tato oblast jedním z pilířů změny sportovního prostředí, je vhodné posílit také měřitelnost jejích výsledků.
6. **Připomínka k části „Oblasti Strategie SPORT A POHYB 2030+“, kapitola „Oblast 5: Neformální sport s každodenní pohybu“**

HK ČR požaduje v Prioritách na str. 13 doplnit novou odrážku takto:

- „• **Vytvoření rámce pro preskripci pohybové aktivity a odborně vedenou pohybovou intervenci v systému zdravotní péče ve spolupráci s Ministerstvem zdravotnictví, zdravotními pojišťovnami, odbornými lékařskými společnostmi a poskytovateli zdravotních služeb.**“

Odůvodnění:

Strategie výslovně uvádí využití pohybové aktivity v systému zdravotní péče, zejména v prevenci, preskripci pohybové aktivity, léčbě chronických onemocnění a následné péči. Tato oblast však vyžaduje samostatné strategické ukotvení, protože u rizikových a chronicky nemocných osob nejde pouze o obecnou podporu pohybu, ale o odborně indikovanou a zdravotnický vedenou pohybovou intervenci.

7. Přípomínka k části „Oblasti Strategie SPORT A POHYB 2030+“, kapitola „Oblast 6: Rozvoj sportovního talentu“

HK ČR požaduje v Prioritách na str. 14 doplnit novou odrážku takto:

- „• **Zajištění zdravotní bezpečnosti talentovaných sportovců, včetně prevence přetížení, sledování biologického zrání a dostupnosti léčebně-preventivní péče.**“.

Odůvodnění:

Rozvoj sportovního talentu musí být provázen ochranou zdraví sportovců. Talentovaní sportovci jsou vystaveni vyšší tréninkové zátěži, riziku přetížení a tlaku na výkon, proto je nezbytné zajistit prevenci poškození zdraví, sledování biologického zrání a dostupnost léčebně-preventivní péče.

8. Přípomínka k části „Oblasti Strategie SPORT A POHYB 2030+“, kapitola „Oblast 8: Zvyšování odolnosti“

HK ČR požaduje v Prioritách doplnit čtvrtou odrážku takto:

- „• **Cílená podpora branných, technických a úpolových sportů (střelba, biatlon, parkour, bojové sporty, hasičský sport, turistické závody, OCR) jako obnoveného rozměru sportovní přípravy, včetně obnovy a rozvoje jejich specifické infrastruktury.**“.

Odůvodnění:

Turistický závod je outdoorovou pohybovou aktivitou, která je kombinací orientačního a vytrvalostního běhu a tréninku znalostí a dovedností pro pobyt a orientaci v přírodě. Soutěží se na úrovni okresů, krajů a celorepublikové a mezinárodní úrovni.

9. Přípomínka k části „Oblasti Strategie SPORT A POHYB 2030+“, kapitola „Oblast 9: Správa, řízení a integrita sportu“

HK ČR požaduje v Prioritách na str. 18 doplnit nový odsek takto:

- „• **Rovný přístup k ochraně zdraví sportovců, zajištění zdravotní bezpečnosti sportovní zátěže, prevence poškození zdraví sportem a dostupnost léčebně-preventivní péče.**“.

Odůvodnění:

Integrita sportu zahrnuje nejen ochranu před dopingem, manipulací soutěží, násilím nebo zneužíváním, ale také ochranu zdraví sportovců a bezpečnost sportovní zátěže. Rovný přístup ke zdravotní ochraně, preparticipačnímu screeningu, posuzování zdravotní způsobilosti a léčebně-preventivní péči je součástí bezpečného a důvěryhodného sportovního prostředí.

10. Přípomínka k části „Oblasti Strategie SPORT A POHYB 2030+“, kapitola „Oblast 9: Správa, řízení a integrita sportu“

HK ČR požaduje ve smyslu níže uvedeného odůvodnění zejména v Prioritách zaměřených na rozvoj Rejstříku sportu, sdílení dat, digitalizaci, evaluaci dopadů opatření a meziresortní koordinaci sportovní politiky výslovně vymezit roli tělovýchovných vysokých škol a oborově specializovaných akademických pracovišť jako systémových partnerů při sběru a interpretaci dat, evaluaci dopadů veřejné podpory, tvorbě odborných metodik a přenosu výsledků výzkumu do sportovní praxe.

Odůvodnění:

Strategie výslovně uvádí potřebu datově řízené sportovní politiky, pravidelného vyhodnocování dopadů a rozvoje datových a registrových systémů. Strategie správně klade důraz na datově řízenou sportovní politiku, transparentní financování a pravidelné vyhodnocování dopadů jednotlivých opatření, ale méně přesvědčivě již vymezuje, kdo bude nositelem odborné a metodické kapacity pro sběr dat, jejich interpretaci a evaluaci veřejných opatření.